

UNIVERZITA PARDUBICE
Fakulta filozofická, Katedra sociálních věd
Posudek oponenta/vedoucího bakalářské/diplomové práce

Název práce: Domácí násilí páchané na ženách za zavřenými dveřmi

Autor/ka práce: Tereza Holíková

Oponentka práce: Zuzana Hloušková

Tereza Holíková předkládá k obhajobě bakalářskou práci, která dle mého názoru splňuje požadavky, kladené na závěrečné práce, jen po formální stránce, nikoliv však po obsahové. Především v textu postrádám snahu o popis domácího násilí pojmovým aparátem sociální antropologie. Pokud by mi někdo tvrdil, že tato bakalářská práce je sepsána v oboru jiném, třeba psychologie, vzdělávání dospělých, sociální pedagogika, genderová či humanitní studia, budu mu to věřit. Překvapilo mě, že u problematiky jako je domácí násilí, není zmíněno téma moci, jedno z klíčových témat, jakými se současná sociální antropologie zabývá. Ani rolový koncept gender studies, představený v práci jen několika citovanými výroky, nepovažuji za dostatečný k uchopení teoretického východiska. Kapitola o stalkingu se navíc ukázala jako naprosto redundantní, bez vazby na výzkumnou část. Vyhodnocení rozhovorů je vypracováno na minimální úrovni a spočívá převážně v doslovném papouškování výroků informátorek. Údajně obsahuje „příběhy“ informátorek, resp. výseče z jejich života, které se autorka práce snažila zachytit (aniž bychom znali jakýkoliv klíč k tomuto vymezení). V příloze pak nalezneme tazatelské otázky, z nichž je patrné, že původně se studentka chtěla zabývat také perspektivnou agresora (jeho rodinné zázemí a genderové role v původní rodině, jeho chování na začátku vztahu, jeho další život po rozchodu s informátorkou – viz otázky 3, 8, 15), tento záměr však zůstal nedotčený. Možná by se hodilo spíše biografické či etnografické zkoumání ke komplexnějšímu porozumění zvolené problematiky. Za absurdní však považuji doporučovat obětem domácího násilí nějakou příručku s kontakty na pomáhající instituce, jak to autorka práce činí v závěrečném vyhodnocení, pokud sama svým výzkumem potvrdila, že skutečným problémem je strach, který brání ženám se vůbec pokusit nějakou pomoc vyhledat. Po formální stránce jsem žádné výraznější nedostatky neshledala. Samozřejmě by byl vítanou součástí práce přepis alespoň jednoho z rozhovorů.

Vzhledem k výše uvedenému doporučuji práci hodnotit známkou dobře.

Otázky:

Proč jste v názvu práce použila formulaci „za zavřenými dveřmi“? Co vlastně vyjadřuje?

Zažila některá z informátorek např. ekonomické násilí, nebo jiné formy domácího násilí než fyzické, psychické či sexuální? Pokud ne, proč byl výběr informátorek takto omezen?

Liší se nějak výsledky Vašeho výzkumu od příčin, které donutí ženu nakonec od agresora odejít, popsanych v dostupné odborné literatuře?

Dne: 18. 5. 2016

Podpis oponentky práce